

Psykoanalysen hinsides Freud

ARTIKKEL

RÅBU M

HYTTEN K

Sammendrag

Siden Sigmund Freud (1856-1939) formulerte sine første psykoanalytiske teorier for om lag 100 år siden, har det skjedd en rivende utvikling innenfor psykoanalytisk teori og behandling. I artikkelen presenteres sentrale begreper innenfor drifts/egopsykologi, objektrelasjonsteori, selvpsykologi og interpersonlig psykoanalyse. Grunnleggende begreper innenfor psykoanalysen har vært gjenstand for kontinuerlig kritisk diskusjon, og psykoanalytisk teori preges i dag av mangfold. Sentralt står fortsatt det ubevisste og utforskning av subjektiv opplevelse. Psykoanalytikerne har beveget seg fra å være ekspertene på forståelse av pasienten til å bli eksperter på å finne forståelse sammen med pasienten. Samtidig er analytikerne blitt mer aktive i terapirommet. Analytikers bidrag til det som skjer mellom pasient og analytiker, er blitt tillagt større vekt. Utviklingen i psykoanalysen har skjedd parallelt med utviklingen i innenvitenskapsteori og som resultat av kulturelle strømninger. Det å skape mening står sentralt i den psykoanalytiske prosess, men det er divergerende oppfatninger av om dette skjer ved at mening artikuleres, avdekkes, konstrueres eller dekonstrueres. I artikkelen drøftes den narrative tradisjonen mer inngående, hvor det å fortelle historier om seg selv, er det sentrale. Artikkelforfatterne utfordrer oppfatningen av at psykoanalysen er Freuds verk alene.

Publisert: 10. desember 1998. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.